

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/216/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714202978
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2714202978.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zast.: HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, proti žalovaným: 1. L. C., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX K., 2. E. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX/XXX, XXX XX D., 3. Q. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX/XXX, XXX XX E., žalovaní zastúpení advokátom: JUDr. Ján Pekar, AK so sídlom Potočná, 909 01 Skalica, o zaplatenie sumy 27.573,07 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 100,- eur voči žalovanej v 1. rade, žalovanej v 2. rade a žalovanému v 3. rade zastavuje.

II. Žalovaná v 2. rade a žalovaný v 3. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 20 244,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20 344,13 eur od 16.04.2014 do 09.05.2019 a zo sumy 20 244,13 eur od 10.05.2019 do zaplatenia, a to všetko v splátkach spolu vo výške 600,- eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení jednej z nich.

III. Žalovaná v 2. rade a žalovaný v 3. rade sú povinní zaplatiť povinnosť uloženú vo výroku II. spoločne a nerozdielne so žalovanou v 1. rade ktorej bola táto povinnosť uložená Rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 2C/216/2014 - 267 zo dňa 10.11.2016.

IV. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

V. Žalobkyni súd priznáva nárok na náhradu trov konania v prvom stupni proti žalovanej v 1. rade, žalovanej v 2. rade a žalovanému v 3. rade v rozsahu 47,56 %.

VI. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

VII. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.5.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 27.573,07 €, riadny úrok vo výške 4,90 % ročne zo sumy 22.656,53 € od 16.4.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 25.407,53 € od 16.4.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 07.11.2011 Zmluvu o poskytnutí úveru č. 219154, na základe ktorej došlo k poskytnutiu úveru vo výške 36.500 € za účelom kúpy a rekonštrukcie nehnuteľnosť1. Zmluvné strany sa dohodli, že úver bude úročený úrokovou sadzbou 4,90 % p.a. a že dlžník splatí úver najneskôr

do 24 rokov a 6 mesiacov od termínu jeho dočerpania v mesačných splátkach 213,46 € splatných k 15. dňu každého mesiaca. V zmysle čl. IX bod 8 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ak dlžník poruší svoje povinnosti dohodnuté zmluvou, môže banka od zmluvy odstúpiť či požadovať okamžité splatenie istiny úveru a príslušenstva. Úver bol zabezpečený záložným právom, predmetom ktorého bola nehnuteľnosť: byt č. XX, X. p, vchod XX H.a ul. Z. H. N. D., v bytovom dome súp. č. XXXX, na parc. CKN XXXX/X, XXXX/X, XXXX B. S..Č.. XXXX a podiel XXXX/XXXXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, všetko zapísané na LV č. XXXX, k.ú. D.č. Záložné právo bolo zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. Č. XXXXXX/Zal/1 zo dňa 7.11.2011, účastníkmi ktorej bol žalobca ako záložný veriteľ, žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci a P. K. D. ako záložca. Žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním úveru, žalobca úver zosplatnil ku dňu 15.7.2013. Skorší záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva dražbou. Žalobca si prihlásil svoju pohľadávku do dražby prihláškou zo dňa 12.8.2013. K uskutočneniu dražby došlo dňa 28.10.2013 spoločnosťou Aukčný Dom, s.r.o., ktorá vydražila nehnuteľnosť za 19.900 €, pričom po uspokojení nákladov dražby a odmeny dražobnej spoločnosti a skoršieho záložného veriteľa, bol zvyšok ceny dosiahnutej vydražením zložený do notárskej úschovy A.. B. N. v celkovej výške 13.073,38 €. Táto suma bola na základe uplatnenej pohľadávky vydaná žalobcovi, ktorý ju zaúčtoval na istinu, čím došlo k jej zníženiu na sumu 22.656,53 €. Ku dňu 15.4.2014 bol celkový zostatok pohľadávky 27.573,07 €, z toho istina 22.656,53 €, riadne úroky 2.622 €, úroky z omeškania 2.165,54 € a poplatky v sume 129 €.

2. Rozsudkom zo dňa 10.11.2016 sp. zn. 2C/216/2014-267 Okresný súd Skalica rozhodol v danej veci takto:

I. Žalovaná v 1. rade je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 20.344,13 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20.344,13 € od 16.4.2014 do zaplatenia, a to všetko v splátkach vo výške 230,- € mesačne splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci, pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení jednej z nich.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v 1. rade v rozsahu 47,56 % celkových trov konania žalobcu.

IV. Žalovanej v 2. rade a žalovanému v 3. rade súd priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V odvolaní uviedol, že odvolanie podáva v celom rozsahu. Žalovaní odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa nepodali.

4. Odvolací súd uznesením zo dňa 30.01.2018 sp. zn. 26Co/16/2017-333 rozhodol o odvolaní žalobkyne takto:

I. Odvolanie žalobkyne sa odmieta, pokiaľ smeruje proti výroku I. napadnutého rozsudku.

II. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie sa zrušuje vo výroku II (okrem časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby v časti 129 € z titulu poplatkov za správu úveru a upomienky) a nadväzujúcich výrokoch III a IV vec sa v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia okrem iného uviedol, že súd v konaní nerozhodol o podaní žalobkyne zo dňa 2. februára 2015, ktoré bolo zmenou žaloby podľa § 95 O.s.p., keď namiesto 4,9% ročného úroku z určitej sumy žiadala priznať 5,9% ročný úrok. Ďalej odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa neodstránil celkom zjavný rozpor výpovede žalovanej v 2. rade (zápisnica o pojednávaní z 31.3.2016 čl. 179), podľa ktorej boli so žalovaným v 3. rade v banke len raz, s obsahom listinných dôkazov- žiadosti o uzatvorenie zmluvy o úvere (čl.156), zmluva o úvere (čl.18) a dodatok č. 1 zmluve o úvere (čl. 13). Tieto tri listiny boli podpísované postupne 21.októbra, 7. Novembra a 28. Novembra 2011, každú z nich podpísovali aj žalovaní v 2. a 3. rade. Z výpovede účastníkov ani svedka C.a nijako nevyplýva, na základe čoho mala žalobkyňa nadobudnúť vedomosť o tom, že žalovaní v 2. a 3. rade chcú vstupovať do vzťahu so žalobkyňou len ako ručiteľia, pričom svedok C. výslovne uviedol, že ručiteľia sa pri hypotekárnych úveroch nepoužívali, že zmluvu im predčítal a že je vylúčené, aby si niektorí z klientov mysleli, že sú ručiteľia a sami žalovaní pritom nemali žiadne otázky a že ním predložené listiny nečítali, lebo mu dôverovali. Odvolací súd uviedol, že nemožno nijako zistiť, prečo súd z vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že žalobkyňa žalovaných v 2. a 3. rade náležite poučila o obsahu právneho úkonu a že im ho náležite vysvetlila. Poukázal na ust. § 266 ods. 1 Obch. zákonníka, podľa ktorého sa prejav vôle vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby,

ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy. Poukázal na rozhodnutia NS SR s tým, že na existenciu vôle pri jej prejave treba usudzovať predovšetkým na základe objektívnych skutočností, t.j. okolností, za ktorých bola vôľa prejavená, pričom osobitný zreteľ sa kladie na dobromyselnosť adresáta úkonu. Osobitne vo vzťahu k podpisu pripravenej písomnej zmluvy judikatúra uzavrela, že konajúca osoba je povinná venovať náležitú pozornosť obsahu listiny, ktorú podpisuje a nemôže sa následne dovolávať toho, že listina ním podpísaná nevyjadruje jeho vôľu, ak tejto listine nevenoval pozornosť. Uviedol, že nemôže obstať právny záver súdu prvej inštancie o údajnej nekalej praktike zo strany žalobkyne, doterajšie skutkové zistenia neposkytujú žiaden podklad pre záver, že žalobkyňa vôbec vedela o akejkoľvek výhrade žalovaných proti ich postaveniu dlžníkov. Odvolací súd ďalej konštatoval, že žalovaní v 1. až 3. rade sú z predmetnej zmluvy o úvere zaviazaní spoločne a nerozdielne, solidarite dlžníkov je založená aj v čl. VI. ods. 7 Obchodných podmienok ČSOB a.s. pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov účinných 15. septembra 2011.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 10. novembra 2016, sp.zn. 2C/216/2014-267 nadobudol právoplatnosť vo výroku I.. Predmetom konania tak zostal celý nárok voči žalovaným v 2. a 3. rade (okrem nároku na zaplatenie poplatkov za správu účtu a upomienky v sume 129 €, čo žalobkyňa nenapadla), ako aj istina 2.312,40 €, vyčíslený riadny úrok 2.622 €, vyčíslený úrok z omeškania 2.165,54 €, ako aj riadny úrok zo sumy 22.656,53 € a 8,25% ročný úrok z omeškania zo sumy 4.934,40 € od 16.4.2014 voči žalovanej v 1. rade.

7. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Súd prvého stupňa, ktorý je viazaný v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. právnym názorom odvolacieho súdu v časti, v ktorej bolo rozhodnutie súdu zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie doplnil dokazovanie a zistil tento skutkový stav veci:

9. Zo Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. 219154 zo dňa 7.11.2011 mal súd preukázané, že bola uzavretá medzi žalobkyňou ako Bankou a na strane dlžníka boli v zmluve označení žalovaní v 1. 2. a 3. rade, ktorí na poslednej strane zmluvy pripojili svoje vlastnoručné podpisy. V zmluve sa pod identifikačnými údajmi žalovaných uvádza, že ďalej budú v zmluve označení len ako „Dlžník“. Súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov a Všeobecné podmienky Banky.

10. Podľa čl. II. bod 1. zmluvy, na základe tejto zmluvy sa Banka zaväzuje poskytnúť Dlžníkovi Úver vo výške 36.500 € a Dlžník sa zaväzuje Úver splatiť, zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo Úveru, a to za podmienok uvedených nižšie. Podľa bodu 2. úver sa použije na tento účel: Kúpa nehnuteľnosti + rekonštrukcia nehnuteľnosti. Objektom úveru podľa bodu 3. je byt č. XX, X. p, vchod XX na ul. Z. H. N. D., v bytovom dome súp. č. XXXX, na parc. CKN XXXX/X, XXXX/X, XXX4 a p.č. 1XXX a podiel XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, všetko zapísané na LV č. XXXX, k.ú. D.č (ďalej len „Byt“).

11. Podľa čl. III. bod. 1. zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že poskytnutý Úver bude úročený úrokovou sadzbou vo výške 4,90 % p.a., ktorá bude platná do 18.11.2014.

12. Podľa čl. IV. (Čerpanie úveru) bod. 1. zmluvy, Banka a Dlžník sa dohodli, že posledný možný termín čerpania úveru bude deň 15.5.2012. Predĺženie tohto termínu je možné dohodnúť písomným dodatkom, uzatvoreným najneskôr 5 pracovných dní pred vyššie uvedeným dňom, na základe písomnej žiadosti Dlžníka, a to za poplatok v zmysle Sadzobníka banky.

13. Podľa čl. IV. (Čerpanie úveru) bod 2. zmluvy, Dlžník je povinný najmenej 5 pracovných dní pred dňom požadovaného čerpania písomne požiadať Banku o čerpanie Úveru. Podmienkou každého čerpania Úveru je uhradenie všetkých splatných záväzkov Dlžníka voči Banke, najmä však poplatku za spravovanie Úveru podľa Sadzobníka banky, ako aj splnenie ďalších podmienok uvedených v tomto článku v článku V. Zmluvy. Banka zrealizuje čerpanie Úveru najneskôr do 5 pracovných dní odo dňa splnenia podmienok uvedených v predchádzajúcej vete.

14. Podľa čl. IV. bod 4. zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že neuplatnenie nároku na čerpanie Úveru zo strany Dlžníka predstavuje rozvázovacia podmienka v zmysle ustanovenia § 36 Občianskeho zákonníka v platnom znení a Zmluva zaniká dňom uvedeným v ods. 1 tohto článku. V takomto prípade je Dlžník

povinný uhradiť Banke všetky dlžné čiastky podľa tejto Zmluvy, a to do 10 pracovných dní od zániku tejto Zmluvy.

15. Podľa čl. VI. bod 1. zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že Dlžník splatí úver najneskôr do 24 rokov a 6 mesiacov od termínu jeho dočerpania. Peňažný záväzok Dlžníka vyplývajúci zo Zmluvy zanikne jeho splatením.

16. Podľa čl. VI. bod 2. zmluvy, Dlžník sa zaväzuje splácať Úver formou Anuitných splátok Úveru v Deň splatnosti Úveru, ktorým je vždy 15. deň každého mesiaca, a to vo výške 213,46 EUR za predpokladu, že Dlžník dočerpá celý Úver v termíne podľa čl. IV. ods. 1 tejto Zmluvy.

17. Podľa čl. VI. bod 7 Obchodných podmienok Československej obchodnej banky, a.s. účinných odo dňa 15.09.2011 v prípade, že na strane dlžníka vystupuje viac osôb, považuje sa každý z nich za Dlžníka a súčasne za spoludlžníka. Zmluva ako aj Obchodné podmienky, sa rovnako vzťahujú na všetkých spoludlžníkov, ktorí zodpovedajú za záväzky voči Banke spoločne a nerozdielne.

18. Z formulára Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o úvere (hypotekárneho typu) č. 219154 mal súd preukázané, že žiadosť o účelový spotrebiteľský úver na kúpu nehnuteľnosti podpísali žalovaní v 1. až 3. rade dňa 21.10.2011. V žiadosti sú uvedené osobné údaje a informácie o zamestnaní a majetkových pomeroch všetkých žalovaných, ktorí žiadali o úver vo výške 39.180 € s tým, že objektom úveru mala byť nehnuteľnosť (byť č. 33 v bytovom dome súp. č. XXXX N. D.).

19. Zo Žiadosti o čerpanie hypotekárneho/spotrebiteľského úveru zo dňa 16.11.2011 mal súd preukázané, že táto žiadosť bola podpísaná žalovanou v 1. rade L. C., pričom žiadala o čerpanie sumy 36.500 € s dátumom čerpania dňa 25.11.2011 na číslo účtu vedeného u žalobcu. Žalovaná žiadosť podpísala dňa 16.11.2011. Podpisy ani identifikačné údaje žalovaných v 2. a 3. rade sa na žiadosti nenachádzajú.

20. Z Dodatku č. 1 ku zmluve o poskytnutí úveru reg. č. 2XXXXX súd zistil, že bol uzavretý dňa 28.11.2011 medzi žalobkyňou a žalovanými v 1. až 3. rade v zmysle ktorého sa menili ustanovenia čl. V. zmluvy. Dodatok bol podpísaný žalobkyňou a žalovanými, v postavení Dlžník. Pod podpismi zmluvných strán je potvrdenie zamestnanca banky, že Dlžník podpísal Dodatok č. 1 pred ním, totožnosť bola overená podľa Občianskych preukazov s uvedením čísiel OP s uvedením dátumu podpisu 28.11.2011.

21. Zo zostavy záznamov na čerpanie úverov vyhotovenej dňa 29.11.2011 mal súd preukázané, že žalobca vyplatil dňa 29.11.2011 sumu 35.000 € na účet č. 4XXXXXXXX86 a sumu 1.500 € na účet č. XXXXXXXXXXX. Transakcie boli označené ako „čerpanie C.“.

22. Z kúpnej zmluvy mal súd preukázané, že bola uzavretá medzi predávajúcou K. D. a žalovanou v 1. rade ako kupujúcou, predmetom zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k bytu č. XX, H. X. p, vchod XX, ul. Z. H. N. HX., v bytovom dome súp. č. XXXX, ako aj podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu. V čl. V. bod 1. Kúpnej zmluvy bola stanovená kúpna cena 35.000 €. Podpis predávajúcej bol overený dňa 15.11.2011.

23. Podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 219154/Zal/1 uzavretej medzi žalobcom ako záložným veriteľom, IH.g. K. D. ako záložcom a žalovanými v 1. až 3. rade v zmluve spoločne označenými ako „Dlžník“ dňa 7.11.2011 zmluvné strany zriadili záložné právo k Bytu na zabezpečenie pohľadávok Záložného veriteľa voči Dlžníkovi, vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. 219154, uzatvorenej dňa 7.11.2011 vo výške 36 500 €, a to na zabezpečenie splatenia istiny Úveru a príslušenstva.

24. Z notárskej zápisnice č. H. XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, NCRIs XXXXX/XXXX napísanej dňa 28.10.2013 na Notárskom úrade v Hlohovci notárkou A. B. N. mal súd preukázané, že notárka osvedčila vykonanie dražby Bytu. Cena predmetu dražby bola stanovená znaleckým posudkom na sumu 25.900 €. Vydražením bola dosiahnutá cena 19.900 eur s tým, že vydražiteľ je povinný ju zaplatiť najneskôr do 15 dní od skončenia dražby.

25. Z protokolu o uspokojení pohľadávky zo dňa 8.11.2013 mal súd preukázané, že cena 19.900 € dosiahnutá vydražením Bytu bola rozvrhnutá nasledovne: 1.461,05 € náklady dražby, 818,28 € odmena dražobnej spoločnosti, 455,87 € DPH, 4.091,42 € OSBD Senica a zostatok výťažku dražby - suma 13.073,38 € bola zložená do notárskej úschovy A.. B. N..

26. Z oznámenia notárky A.. B. N. zo dňa 22.1.2014 adresovaného žalobcovi mal súd preukázané, že notárka zostatok hodnoty výťažku z predaja zálohu zložený do jej notárskej úschovy vydala záložnému veriteľovi (žalobcovi), a to poukázaním sumy vo výške 13.073,38 € na účet žalobcu.

27. Z výpisu z účtu klienta L. C., účet č. 4XXXXXXXXX7, úver č. XXXXXX mal súd preukázané, že za obdobie od 7.11.2011 do 15.4.2014 boli na úver vykonané úhrady v celkovej výške 16.155,87 €, z toho na istinu suma 13.843,47 € (v období od 16.1.2014 - 17.2.2014 suma 13.073,38 € ako výťažok z dražby), na riadne úroky suma 1.927,04 €, na úroky z omeškania suma 21,76 €, na poplatky suma 363,60 €. Ku dňu 15.4.2014 bola dlžná suma 27.573,07 € (istina 22.656,53 €, riadne úroky 2.622 €, úroky z omeškania 2.165,54 €, poplatky 129 €). Po zosplatnení boli vyrubené riadne úroky v celkovej výške 1.405,75 €. Splátky boli započítavané na istinu aj na príslušenstvo. Z prehľadu nie je zrejmé, v ktorý konkrétny deň boli splátky vykonané.

28. Listom zo dňa 19.7.2013 adresovaným každému zo žalovaných žalobca oznámil, že vyhlásil celú svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 219154 zo dňa 7.11.2011 za splatnú dňom 15.7.2013 a vyzval dlžníkov na zaplatenie celej zvyšnej čiastky, ktorá ku dňu 18.7.2013 predstavuje 37.148,03 € vrátane príslušenstva, do 29.7.2013. Oznámenie o zosplatnení si riadne prevzali do vlastných rúk len žalovaní v 2.(24.7.2013) a 3. rade (26.7.2013).

29. Súd prvého stupňa výzvou zo dňa 03.11.2014 žiadal žalobcu, aby súdu bližšie špecifikoval nárok uplatnený žalobou, najmä čo tvorí istinu, ako bol vypočítaný riadny úrok v sume 2.165,54 €, čo predstavujú dlžné poplatky vo výške 129 €, kde boli dojednané, a aby doložil dôkazy.

30. Žalobca pohľadávku špecifikoval podaním zo dňa 29.1.2015. Uviedol, že uplatňovaná suma 27.573,07 € pozostáva z istiny 22.656,53 €, riadnych úrokov 2.622 €, úrokov z omeškania 2.165,54 € a poplatkov vo výške 129,- €. Ďalej uviedol, že istina predstavujúca výšku 15.143,28 €(?) predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru, teda neuhradených splátok úveru a neobsahuje iné položky. Priebeh jej čerpania a splácania vyplýva z podrobnej špecifikácie pohľadávky. Nezaplatené riadne úroky vo výške 2.622,00 EUR boli účtované odo dňa prvého čerpania finančných prostriedkov za obdobie od 16.11.2011. Základom pre výpočet riadneho úroku bol aktuálny zostatok na úverovom účte (t.j. aktuálna výška čerpaného úveru). Úroky z omeškania vo výške 2.165,54 EUR boli počítané z nedoplatkov na splátkach a riadnych úrokoch. Prvýkrát sa odporca dostal do omeškania s platením splátky a riadnych úrokov splatných k 15.12.2011. Jednotlivé sumy úrokov a úrokov z omeškania, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet vyplýva z predloženej špecifikácie pohľadávky. Nezaplatené poplatky vo výške 129,- EUR predstavujú súčet poplatkových úkonov: 16.01.2013 -15.02.2013 48,50 EUR tvoriacich 3,50 € správa úveru + 10 € upomienka + 35 € výzva, 16.02.2013 -15.03.2013 38,50 EUR tvoriacich: 3,50 správa úveru + 35,00 výzva, 16.03.2013 - 15.04.2013 38,50 EUR tvoriacich: 3,50 správa úveru + 35,00 výzva, 16.04.2013 - 15.05.2013 3,50 EUR za správu úveru. Žalobca k písomnému vyjadreniu doložil dve prílohy - Sadzobník poplatkov a výpis z účtu žalovanej v 1. rade, sumarizácia k 15.04.2014.

31. Žalovaná v 1. rade pred súdom, na pojednávaní konanom dňa 31.3.2016 vypovedala, že úver skutočne čerpala, tak ako bolo dohodnuté v zmluve, tento aj prestala splácať. Úver čerpala sama a je si toho aj vedomá. Je ochotná pristúpiť k splácaniu, ale len formou splátok najviac vo výške 230 € mesačne vzhľadom na jej finančné pomery, keď u zamestnávateľa dosahuje zárobok vo výške 550-600 € mesačne. Zmluvu o úvere mala záujem uzatvoriť len ona, mala nízky zárobok a banka by jej úver neposkytla, preto požiadala žalovaných v 2. a 3. rade, či by išli ručiť na úver. Mala za to, že žalovaní v 2. a 3. rade za úver len ručili. Úver bol v celom rozsahu vyplatený len jej na účet. Nepamätá si presne, či v banke boli jedenkrát a podpísali všetky listiny. Žiadosť o čerpanie úveru podpísala, nevie prečo ju nepodpísali aj žalovaní v 2. a 3. rade. Úver mala splácať len ona, nezvládala riadne splácať. Žalovaných v 2. a 3. rade touto skutočnosťou nezaťažovala. Pri podpisovaní zmluvy si vôbec nevšimla, že žalovaní v 2. a 3. rade nie sú uvedení ako ručiteľia. Zmluvu čítala len zbežne. Nevie, aký je rozdiel medzi dlžníkom a ručiteľom. Uviedla, že jej bola vyplatená suma 36.500 €. Na pojednávaní dňa 19.5.2016 doplnila, že

suma 35.000 € bola poukázaná na účet predávajúcej, od ktorej kupovala byt a druhý bol jej osobný účet, na ktorý išla zvyšná suma úveru.

32. Žalovaná v 2. rade na pojednávaní konanom dňa 31.03.2016 uviedla vo svojej výpovedi, že žalovaná v 1. rade je jej sestra. Mala záujem o úver na kúpu bytu, avšak povedala im, že má nízky príjem a úver by jej nedali, či by boli ochotní ručiť. S manželom súhlasili, pretože žalovaná v 1. rade ich ubezpečovala, že bude úver riadne splácať. V banke boli len raz, zo strany banky im bolo povedané, že ide o hypotekárny úver, že bude vyplatený len žalovanej v 1. rade, nebolo im vysvetlené, aké budú mať postavenie v tomto zmluvnom vzťahu. Zmluvu nečítala, podpísala ju, dôverovali zamestnancovi banky. Ďalšie otázky na banku nemali. Nepamätá si, či niečo povedali ohľadom ich postavenia v danom vzťahu. Myslela si, že ručia za žalovanú v 1. rade. Nevie presne, čo znamená inštitút ručenia, ale asi ručí za splácanie úveru dlžníkom a v prípade, ak ho nespláca musí platiť ručiteľ. Banka im poslala výzvy, že nie sú zaplatené splátky úveru, volala žalovanej v 1. rade, ktorá jej povedala, že si to vyrovnala. Výzvy prišli opätovne, preto išli s manželom do banky dlh vyrovať, prvý 700 € a neskôr zaplatili 800 €, viacej neplatili.

33. Žalovaný v 3. rade na pojednávaní konanom dňa 31.3.2016 vypovedal pred súdom, že súhlasí s výpoveďou žalovanej v 2. rade, išli podpísať zmluvu, boli tam všetci traja. Zamestnanec banky im predložil zmluvu s vysvetlením, že sa jedná o úver pre p. C.. On si zmluvy nečítal, má skúsenosti s uzatváraním hyp. zmluvy so SLSP, dôveroval zamestnancovi banky, že to tak skutočne je. Nepamätá si, že by im bolo povedané, že budú ručiteľia, ani že je potrebné napísať žiadosť o čerpanie finančných prostriedkov. Na otázku právnej zástupkyne žalobcu, či namieta, komu má byť vyplatený úver a na aký účet uviedol, že nenamieta, úver mal byť vyplatený p. C., ona sa zaviazala, že bude úver splácať.

34. Svedok Z. C. H. pojednávaní dňa 6.9.2016 uviedol, že bol zamestnaný u žalobcu na pobočke Skalica od roku 2004, od roku 2007 ako hypotekárny špecialista. Postup pri uzatváraní zmlúv o úvere bol taký, že záujemcovia prvýkrát navštívia pobočku banky a informujú sa o možnosti poskytnutia úveru. Pracovník banky sa najskôr len ústne informuje o ich príjme a následne sa z toho vychádza doba splatnosti a výška splátky. Povie sa im, aké doklady majú priniesť, pokiaľ súhlasia s ponukou. Keď prinesú všetky podklady, ktoré sú pre banku potrebné, banka vypíše žiadosť o uzatvorenie zmluvy o úvere. Žiadatelia musia doložiť doklady totožnosti, kúpnu zmluvu resp. list vlastníctva, na základe ktorej sa má poskytnúť úver na nehnuteľnosť. Žiadosť o uzatvorenie zmluvy podpisuje osoba, ktorá žiada o poskytnutie úveru, ale môže pribrať aj ďalších dlžníkov, ktorí nekupujú nehnuteľnosti z dôvodu, aby mala dostatočný príjem na splácanie úveru. Celá zložka sa zasiela na ústredie do Bratislavy, kde sa následne pripravujú zmluvy o úvere. Túto zmluvu o úvere podpisovali všetci traja dlžníci. Keď prišli zmluvy o úvere na pobočku banky, dohodli sa s klientmi na termíne, ktorí im vyhovuje na podpis zmluvy. Zmluvy o úvere oboznámil klientom v tých najdôležitejších bodoch. Vždy sa čakalo na každého dlžníka, aby boli všetci prítomní. V niektorých prípadoch klienti nepotrebovali úver ihneď, ale až neskôr, preto bola s klientom vyplnená žiadosť o čerpanie hyp. úveru, vypisuje sa s dlžníkom, ktorý je uvedený ako kupujúci v kúpnej zmluve a dlžník v 1. rade v úverovej zmluve. Hlavným dlžníkom je ten, kto je v zmluve v 1. rade. Úver spláca hlavný dlžník, vždy klientom vysvetlí, kto bude splácať úver a nikdy s tým nevznikali problémy. On si zmluvu o úvere tak nenaštudoval. Zmluvy prídu nachyšané z ústredia a on ich dal podpísať klientom. Dlžník uvedie banke, aký má príjem a banka vychádza z dokladov od zamestnávateľa o jeho príjme. Keď banka nemá zdokumentované príjmy, ktoré postačujú, je potrebné, aby si dlžník zobral ďalšieho spoludlžníka, ktorého príjem bude postačovať na splácanie úveru. Tak to bolo asi aj v danom prípade. Ručiteľia sa pri hypotekárnych úveroch nepoužívajú, nevie, aký je rozdiel medzi ručiteľom a dlžníkom. Pojem ručiteľ sa používal pri spotrebiteľských úveroch. Bol školený na poskytnutie hypotekárnych úverov s tým, že klient musí vždy vedieť čo podpisuje. Ak niečo klient nechápe, vždy mu to vysvetlil. Ak dlžník nepožiadava o čerpanie úveru do určeného dňa, úverová zmluva zaniká. Úverová zmluva nezaničila vo vzťahu žalovaných v 2. a 3. rade, i keď nepožiadali o čerpanie úveru, pretože žiadosť o čerpanie úveru podpisuje len dlžník na 1. mieste, ak sú manželia a ak uplatnil nárok čerpania úveru jeden z nich, bolo to postačujúce. Zmluvu o úvere predčítaval klientom, nie je možné, aby si niektorí z nich mysleli, že sú ručiteľia. Ak sa nespláca úver, písomné upomienky sa zasielali všetkým dlžníkom.

35. Súd vo veci opätovne doplnil dokazovanie výsluchom svedka Z. C., na návrh zástupcu žalovaných, ale i z toho dôvodu, že odvolací súd vytkol súdu prvého stupňa, keď súd neodstránil rozpor v tvrdení žalovaných, ktorí uviedli, že v banke boli iba raz, avšak listiny, ktoré v banke podpisovali boli podpísané postupne (ods. 20 uznesenia KS TT), pričom ide o konanie s ochranou slabšej strany, kedy súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol (§ 295 C.s.p).

36. Svedok Z. C. na pojednávani konanom dňa 28.02.2019 uviedol, že ak žiadateľ nespĺňal podmienky na to aby mohol úver dostať hľadala sa cestou formou spoludžníka. Splnenie požiadaviek pre poskytnutie úveru schvaľovalo ústredie banky. V danom prípade, ak išlo o viac spoludžníkov, peňažné prostriedky sa poskytovali žiadateľovi. Úver bol poskytnutý tomu zo spoludžníkov, na aký účel bol použitý, t.j. ak bol poskytnutý na kúpu domu, úver sa poskytol tomu zo spoludžníkov, kto bol v zmluve uvedený ako kupujúci. Ostatní dlžníci len navyšovali bonitu klienta. Úver sa poskytol tomu, kto bol uvedený v žiadosti o čerpanie úveru. Svedok uviedol, že on vždy vysvetľoval klientom čo podpisujú, obsah týchto zmlúv. Do banky si volal vždy všetkých klientov a zmluvy s nimi všetkými podpísal naraz. Najskôr sa s klientom podpísala žiadosť o úver, k žiadosti sa pripojili doklady totožnosti, doklady o príjme, čo sa zaslalo na ústredie. Keď prišli na pobočku zmluvy, predvolali sa klienti k podpisu zmlúv. Na otázku prečo sa zmluva o poskytnutí úveru podpisovala dňa 7.11.2011 a žiadosť o čerpanie úveru dňa 16.11.2011 uviedol, že zrejme klienti nespĺňali podmienky čerpania úveru a zrejme žiadosť o čerpanie sa podpisovala až po splnení podmienok. Listiny boli opatrené dátumom, ktorý on nemohol zmeniť.

37. Právny zástupca žalobcu na pojednávani konanom dňa 6.9.2018 predniesol svoj nárok, ktorý v danom konaní, po rozhodnutí odvolacieho súdu si naďalej uplatňuje, pričom uviedol, že v časti o zaplatenie sumy 7.228,94 € spolu s prisl. voči žalovanej v 1. rade na žalobe netrvá a v tejto časti berie žalobu späť.

38. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 14.01.2019 uviedol, že konajúci súd by na čiastočné späťvzatie žaloby voči žalovanej v 1. rade nemal prihliadať, nakoľko nebolo urobené vo forme, ktorú zákon pre uskutočnenie podania vyžaduje, t.j. čiastočné späťvzatie žaloby voči žalovanej v 1. rade nebolo urobené v písomnej forme, ale ústne priamo na pojednávani. Je potrebné prihliadnuť aj na nesúhlas žalovanej v 1. rade s predmetným späťvzatím. Zároveň žiadal, aby súd konal o nasledovnom procesnom nároku žalobcu a vydal nasledovné rozhodnutie vo veci samej:

I. Žalovaná v II. rade a žalovaný v III. rade sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia sumu vo výške 20.344,13 eur a úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20.344,13 eur od 16.4.2014 do zaplatenia.

II. Žalovaná v II. a žalovaný v III. rade sú povinní zaplatiť povinnosť uloženú vo výroku I. spoločne a nerozdielne so žalovanou v I. rade, ktorej bola táto povinnosť uložená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. XC/XXX/XXXX - XXX zo dňa 10.11.2016.

III. Žalovaná v I. rade, žalovaná v II. rade a žalovaný v III. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku sumu vo výške 7.099,94 €, riadny úrok vo výške 5,90% p.a. zo sumy 22.656,53 € od 16.04.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,25% p.a. zo sumy 4.934,40 € od 16.04.2014 do zaplatenia

IV. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v I. rade, žalovanej v II. rade a žalovanému v III. rade v plnom rozsahu

39. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

40. Podľa § 145 C.s.p.

(1) Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

(2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

(3) Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

41. Podľa § 125 C.s.p.

(1) Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

(2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

42. Späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon žalobcu adresovaný súdu. Späťvzatie žaloby musí byť urobené v predpísanej forme. V zmysle § 125 ods. 1 C.s.p. podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Späťvzatie žaloby (i keď len čiastočné) je podaním vo veci samej, ktoré musí byť urobené písomne. Ustanovenie § 125 ods. 2 C.s.p. ukladá povinnosť doručiť súdu písomné podanie a to v zákonnej lehote 10 dní. Zo spisu súd zistil, že právny zástupca žalobkyne čiastočné späťvzatie žaloby voči žalovanej v 1. rade nedoručil súdu v písomnej podobe, navyše vo svojom písomnom podaní zo dňa 14.01.2019 uviedol, aby súd na žalobcovo čiastočné späťvzatie žaloby voči žalovanej v 1. rade neprihliadal. Na základe vyššie uvedených dôvodov (podanie žalobcu nebolo urobené v predpísanej forme) súd na čiastočné späťvzatie žaloby voči žalovanej neprihliadol a v konaní pokračoval bez toho, aby osobitným uznesením späťvzatie žaloby odmietol.

43. Uznesením zo dňa 28.01.2019 sp. zn. 2C/216/2014-502 súd pripustil zmenu žaloby v časti petitu nasledovne:

I. Žalovaná v II. rade a žalovaný v III. rade sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia sumu vo výške 20.344,13 eur a úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 20.344,13 eur od 16.4.2014 do zaplatenia.

II. Žalovaná v II. a žalovaný v III. rade sú povinní zaplatiť povinnosť uloženú vo výroku I. spoločne a nerozdielne so žalovanou v I. rade, ktorej bola táto povinnosť uložená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 2C/216/2014 - 267 zo dňa 10.11.2016.

III. Žalovaná v I. rade, žalovaná v II. rade a žalovaný v III. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku sumu vo výške 7.099,94 €, riadny úrok vo výške 5,90% p.a. zo sumy 22.656,53 € od 16.04.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,25% p.a. zo sumy 4.934,40 € od 16.04.2014 do zaplatenia.

III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v I. rade, žalovanej v II. rade a žalovanému v III. rade v plnom rozsahu.“

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.2.2019.

44. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 11.07.2019 uviedol, že zo strany žalovaných eviduje čiastkovú úhradu dlžnej, žalobou uplatňovanej pohľadávky a to vo výške 100 € zo dňa 9.5.2019. V nadväznosti na túto skutočnosť berie žalobca podanú žalobu späť v časti nároku na zaplatenie 100 € a žiada súd, aby konanie v tejto časti zastavil.

45. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zo strany žalobcu, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 100 € voči žalovanej v 1. rade, žalovanej v 2. rade a žalovanému v 3. rade v zmysle § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil (výrok I. rozsudku).

46. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

47. Podľa § 500 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený uplatniť nárok na poskytnutie peňažných prostriedkov v lehote určenej v zmluve. Ak táto lehota nie je v zmluve určená, môže dlžník tento nárok uplatniť, dokiaľ poskytnutie úveru niektorá strana nevypovie.

48. Podľa § 501 ods. 1 Obchodného zákonníka, veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu.

49. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

50. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

51. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka,

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

52. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

53. V konaní mal súd preukázané, že zmluvné strany uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o úvere v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné úverovú zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý odporkyni túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a odporkyňa nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchod, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy uzatváranej vo viacerých prípadoch nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah vzniknutý z úverovej zmluvy nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva, preto na predmetnú vec dopadá právna ochrana vyplývajúca z ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa.

54. Žalovaná v 2. rade na začiatku konania v danej veci namietala žalobcom uplatnený nárok čo do výšky a rozsahu, keď zo žalobcom predloženého výčíslenia pohľadávky nevyplýva akým spôsobom bola zistená požadovaná istina, úroky zo zmluvy, ani výška úrokov z omeškania, t.j. za aké obdobie v akej výške sa dané úroky požadujú (písomné vyjadrenie PZ žalovanej v 2. rade zo dňa 29.01.2015, č.l. 54 a nasl.).

55. Žalovaní v 2. a 3. rade vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 7.12.2015 prostredníctvom svojho právneho zástupcu opätovne namietali výšku uplatnenej pohľadávky. Uvedli, že navrhovateľ sa na základe zmluvy o úvere zaviazal poskytnúť dlžníkovi (teda osobám L. C., E. Z. B. Q. Z.) úver vo výške 36.500 € a keďže neexistovala dohoda ktorému v akej výške, navrhovateľ bol oprávnený plniť každému rovnaký diel. Žalovaní v 2. a 3. rade o čerpanie úveru nikdy nepožiadali a nebol im úver vôbec vyplatený, z tohto dôvodu sa nestali dlžníkmi žalobcu.

56. Žalovaní až na pojednávaní konanom dňa 31.03.2016 prvýkrát uviedli, že mali za to, že žalovaní v 2. a 3. rade budú v danom záväzkovom vzťahu vystupovať ako ručiteľia, pričom dlžníkom mala byť len

žalovaná v 1. rade, ktorej mal byť poskytnutý úver (je teda prinajmenšom otázne prečo túto skutočnosť neuviedli už vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe, ale až skoro po dvoch rokoch od začatia súdneho konania). Zo strany žalobcu im nebolo vysvetlené aké budú mať postavenie v danom zmluvnom vzťahu. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní konanom dňa 19.05.2016 uviedol, že banka pochybila, keď v zmluve uviedla ako dlžníkov všetkých troch žalovaných, pretože mala k dispozícii kúpnu zmluvu, kde bola uvedená ako kupujúca len žalovaná v 1. rade.

57. Na základe tvrdení žalovaných , ktorí uviedli, že mali za to, že v danom zmluvnom vzťahu majú žalovaní v 2. a 3. rade postavenie ručiteľov, súd sa prejudiciálne zaoberal otázkou platnosti právneho úkonu, ktorý urobili žalovaní v 2. a 3. rade. Súd posudzoval náležitosti vôle žalovaných podľa prísl. ustanovení Obchodného zákonníka účinných ku dňu uzavretia zmluvy, a to v zmysle usmernení odvolacieho súdu (Zmluva o úvere a jej účinky sa budú spravovať Obchodným zákonníkom účinným k 7. 11.2011 a až od 1.4.2015 sa upraví tak, že sa naďalej budú spravovať Občianskym zákonníkom. Vzhľadom na to treba na výklad tejto zmluvy použiť ustanovenia § 266 Obchodného zákonníka).

58. Podľa § 266 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy

(1) Prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy.

(2) V prípadoch, keď prejav vôle nemožno vyložiť podľa odseku 1, vykladá sa prejav vôle podľa významu, ktorý by mu spravidla prikladala osoba v postavení osoby, ktorej bol prejav vôle určený. Výrazy používané v obchodnom styku sa vykladajú podľa významu, ktorý sa im spravidla v tomto styku prikladá.

(3) Pri výklade vôle podľa odsekov 1 a 2 sa vezme náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, včítane rokovania o uzavretí zmluvy a praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, ako aj následného správania strán, pokiaľ to pripúšťa povaha vecí.

(4) Prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila.

(5) Pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(6) Ak podľa tejto časti zákona je rozhodné sídlo, miesto podnikania, miesto závodu alebo prevádzkarne alebo bydlisko strany zmluvy, je rozhodné miesto, ktoré je v zmluve uvedené, dokiaľ nie je zmena oznámená druhej strane.

59. Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Na jej vznik sa nevyžaduje aj faktické poskytnutie úverových prostriedkov. Na vznik konsenzuálneho kontraktu je potrebná dohoda strán o podstatných častiach zmluvy. V zmysle § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy. Pri výklade prejavu vôle adresovaného inej osobe nie je podstatné ani to, ako ho táto osoba subjektívne skutočne pochopila, ale ani to, akú vôľu chcel konajúci subjektívne prejaviť, ale to, ako právny úkon s ohľadom na všetky okolnosti objektívne mala a mohla pochopiť osoba v postavení adresáta. Na existenciu vôle inak pri jej prejave treba usudzovať predovšetkým na základe objektívnych skutočností, t.j. okolností, za ktorých bola vôľa prejavovaná, pričom osobitný zreteľ sa kladie na dobromyseľnosť adresáta úkonu.

60. Z výpovede žalovaných súd zistil, že žalovaná v 1. rade mala záujem o poskytnutie úveru, avšak pre nízky zárobok, ktorý dosahovala u svojho zamestnávateľa mala za to, že jej banka úver neposkytne, požiadala preto žalovaných v 2. a 3. rade, či by jej nešli ručiť. Žalovaná v 1. rade si v zmluve nevšimla, že žalovaní v 2. a 3. rade tam nie sú uvedení ako ručители. Zmluvu čítala len zbežne. Žalovaní v 2. a 3. rade vypovedali pred súdom rovnako, mali za to, že budú ručiť za žalovanú v 1. rade, pričom zo strany žalobcu im nebolo vysvetlené aké je ich postavenie v zmluvnom vzťahu. Zmluvu nečítali, nemali žiadne otázky a ani nežiadali žiadne zmeny.

61. Zo Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o úvere mal súd preukázané, že žalovaní v 1., 2. a 3. rade žiadali o uzatvorenie zmluvy o úvere. Žiadosť osobne podpísali, na žiadosti je uvedený dátum 21. októbra 2011. Na prednej strane žiadosti sú uvedení ako 1 klient, 2 klient, 3 klient a sú uvedené osobné údaje o tom ktorom klientovi. V žiadosti o uzatvorenie zmluvy o úvere nie je žiadny údaj o tom, že žalovaní v 2. a 3. rade chcú byť v danom zmluvnom vzťahu v postavení ručiteľov.

62. Zo Zmluvy o úvere mal súd preukázané, že meno žalovaných je uvedené pod označením „Dlžník“, rovnako je označenie „Dlžník“ uvedené nad podpisovou lištou, na ktorej sú umiestnené podpisy všetkých žalovaných.

63. Z Dodatku č. 1 ku zmluve o poskytnutí úveru je taktiež zrejmé, že žalovaní sú na prednej strane dodatku označení ako „Dlžník“, rovnako je označenie „Dlžník“ uvedené nad podpisovou lištou, na ktorej sú umiestnené podpisy všetkých žalovaných.

64. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti je taktiež zrejmé, že žalovaní sú na prednej strane zmluvy označení ako „Dlžník“, rovnako je označenie „Dlžník“ uvedené nad podpisovou lištou, na ktorej sú umiestnené podpisy všetkých žalovaných.

65. Z uvedeného je teda zrejmé, že postavenie všetkých žalovaných má byť postavením dlžníkov, pričom táto skutočnosť musí byť zrejmá každému, kto je gramotný a pri uzatváraní zmluvy venuje právnomu úkonu, ktorý uskutočňuje aspoň minimálnu pozornosť. Navyše zo strany svedka C. vyplynulo, že žalovaným bola zmluva o úvere predložená a boli s ňou oboznámení. V prípade ak im nebolo niečo jasné, mali možnosť žiadať o vysvetlenie, čo v danom prípade nevyužili. Je teda možné konštatovať, že žalovaní v danom prípade nekonali v súlade so zásadou, podľa ktorej právo patrí bdelym. Žalovaní sami tvrdili, že sa s textom zmluvy o úvere dôsledne neoboznámili, nepožiadali o bližšie vysvetlenie jej obsahu a právnych účinkov a podpísali ju spoliehajúc sa na to, že zodpovedá ich skutočnej vôli. Vo vzťahu k podpisu písomnej zmluvy judikatúra uzavrela, že zmluvné strany sú, pri splnení zákonných požiadaviek, oprávnené zaviazat' sa k čomukoľvek, čo nie je zakázané, avšak keď už raz zmluvu uzatvoria, sú povinné dohodnuté práva a povinnosti rešpektovať (rozsudok NS SR 3Cdo 179/2011). Nakoľko v konaní, ani po doplnení dokazovania výsluchom žalovaných, svedka C., nevyplývali žiadne ďalšie skutočnosti, z výkladu podaného vyššie potom vyplýva, že podpis žalovaných na zmluve o úvere treba vykladať ako prejav ich vôle stať sa v danom zmluvnom vzťahu dlžníkmi, pretože v konaní neboli preukázané žiadne okolnosti z ktorých žalobkyni musela byť známa ich skutočná vôľa.

66. Súd mal preukázané, že žalobca si svoj záväzok zo zmluvy o úvere splnil, keď žalovanej v 1. rade poskytol na jej žiadosť peňažné prostriedky vo výške 36.500 €. Povinnosť poskytnúť peňažné prostriedky môže byť splnená rôznym spôsobom, rozhodujúci je spôsob uvedený v zmluve. V zmluve o úvere v čl. V ods. 1 boli uvedené podmienky čerpania úveru, kde pod písm. h) bola uvedená podmienka predloženie Dlžníkom podpísanej žiadosti o čerpanie úveru. Nakoľko každý zo žalovaných bol v zmluve uvedený ako „Dlžník“, nebolo presne určené, ktorí z dlžníkov má povinnosť, príp. oprávnenie predložiť žiadosť o čerpanie úveru. Navyše podľa čl. VI ods. 7 Obchodných podmienok ČSOB a.s. pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov účinných od 15. septembra 2011 platí, že ak na strane Dlžníka vystupuje viac osôb, považuje sa každý z nich za Dlžníka a súčasne spoludlžníka, z čoho možno vyvodit' oprávnenie každého zo žalovaných vykonať tie úkony, ktoré patria Dlžníkovi. V danom prípade tak učinila žalovaná v 1. rade, čo ostatní žalovaní nenamietali. Okrem toho všetkým účastníkom zmluvy bolo zrejmé, že úver má čerpať žalovaná v 1. rade na kúpu bytu vo svoj prospech a ona jediná bola schopná predložiť ďalšie doklady potrebné na čerpanie úveru. Žalovaná potvrdila, že financie jej boli poskytnuté v plnej výške s tým, že časť bola vyplatená na účet kupujúcej zo zmluvy o kúpe bytu. Úver bol zabezpečený záložným právom žalobcu k nehnuteľnosti, na kúpu ktorej bol žalovanej v 1. rade úver poskytnutý. Ďalej mal súd preukázané, že žalovaná svoju povinnosť vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške 213,46 € mesačne postupne porušila, keď nesplácala dohodnuté splátky úveru riadne a včas, na základe čoho žalobcovi vzniklo právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, čo bolo dohodnuté v čl. IX. bod 8. zmluvy. Žalobca úver zosplatnil ku dňu 15.7.2013. Žalovaná pohľadávka bola vyčíslená ku dňu 15.4.2014 s tým, že pozostáva z istiny 22.656,33 €, riadneho úroku 2.622 €, úrokov z omeškania 2.165,54 € a poplatkov vo výške 129 €. Z výpisu z úverového účtu vedeného na meno žalovanej v 1. rade vyplýva, že na úvere sú evidované splátky v celkovej sume 16.155,87 €, z toho úhrady predstavujú 2.312,40 € a suma 13.843,47 € predstavuje časť výťažku z dražby založenej nehnuteľnosti po uspokojení pohľadávky prednostného záložného veriteľa a nákladov dražby.

67. Súd zistil z výpisu z úverového účtu, že splátky úveru boli započítané na istinu úveru, ale bolo pomerne uspokojované aj príslušenstvo pohľadávky, a to splatné riadne úroky, splatné úroky z omeškania a poplatky. Žalobca sa po pripustení zmeny žaloby domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 2. a 3. rade na zaplatenie sumy 20.344,13 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% od 16.4.2014 do zaplatenia a žalovaných v 1., 2. a 3. rade na zaplatenie sumy 7.099,94 €, riadny úrok vo výške

5,90% p.a. zo sumy 22,656,53 € od 16.04.2014 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 8,25% p.a. zo sumy 4.934,40 € od 16.04.2016 do zaplattenia. V žalobe uviedol, že celková pohľadávka pozostáva z istiny 22.656,53 €, riadneho úroku v zmysle zmluvy v sume 2.622 €, úrokov z omeškania v sume 2.165,54 € (v časti poplatkov 129 € súd nárok zamietol v rozsudku zo dňa 10.11.2016 v ktorej časti je rozsudok právoplatný). Žalobca v žalobe nešpecifikoval akým spôsobom dospel k sume istiny, akým spôsobom boli vypočítané úroky z úveru, úrok z omeškania, poukázal iba na vyčíslenie pohľadávky úveru k 15.04.2014. Žalobca bol súdom písomne vyzvaný aby bližšie špecifikoval pohľadávku (č.l. 48). Žalobca na túto výzvu súdu reagoval písomným vyjadrením zo dňa 29.01.2015 (č.l. 58), kde opätovne uviedol z akých čiastok pozostáva uplatnená pohľadávka, pričom uviedol, že istina predstavujúca výšku 15.143,28 € predstavuje nezaplattenú časť poskytnutého úveru. Súdu z tohto vysvetlenia nie je zrejmé, prečo žalobca uviedol inú výšku istiny, než tú ktorej zaplattenia sa domáhal v žalobe, pričom poukázal na pripojenú špecifikáciu zobrazujúcu priebeh čerpania a splácania úveru. Z pripojenej špecifikácie čerpania a splácania úveru (č.l. 61) mal súd preukázané, že k 15.04.2014 predstavuje istina sumu 22.656,53 € a nie 15.143,28 €. Úrok z úveru predstavuje 2.622 €, úrok z omeškania 2.165,54 €.

68. Žalobca sa v obsahu žaloby, ako aj v obsahu podania zo dňa 29.01.2015 obmedzil len na odkaz na prílohy a len všeobecne konštatuje výšku istiny, úroku z úveru, úroku z omeškania, avšak jednoznačne nepreukázal akým spôsobom dospel k výške istiny 22.656,53 (prípadne 15.143,28 €), úroku z úveru 2.622 €, úroku z omeškania 2.165,54 €, z ktorých má pozostávať žalovaná suma, a to ani napriek tomu, že na tento nedostatok súd poukázal vo svojom predchádzajúcom súdnom rozhodnutí. Žalobca poukázal iba na listinný dôkaz - výpis z účtu žalovanej v 1. rade, avšak v zmysle ustanovenia § 132 ods. 2 C.s.p. opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradit' odkazom na označené dôkazy. Bolo by v rozopre so zásadou rovnosti strán sporu, ak by súd skutkové tvrdenia za žalobcu vyhľadával v listinných dôkazoch skutočností, ktoré má žalobca sám tvrdit' (rozsudok KS TT 23Co/832017). Z pripojeného listinného dôkazu nebolo možné nárok na riadne úroky z takejto istiny vypočítat', pretože z výpisu z úverového účtu nemožno zistiť, ku ktorému konkrétnemu dňu boli vykonávané splátky. V prehľade je uvedené vždy len obdobie (napr. 16.11.2011 - 15.12.2011), výška úhrad v tomto období, spôsob ich započítania na istinu, úroky, úroky z omeškania a poplatky a akým spôsobom ku koncu obdobia narástla celková dlžná suma a jej jednotlivé zložky. Žalobca na výzvu súdu neozrejmlil, z akej konkrétnej sumy a za aké obdobie boli riadne úroky počítané, k uvedenému len doložil výpis z účtu. Nakoľko však z neho nemožno zistiť, kedy presne boli úhrady vykonané, z predložených listinných dôkazov sa nedalo oddeliť to, čo tvorí nárokovateľnú sumu na úroku a čo už nie. Uvedené obdobie platí aj pre úroky z omeškania uplatnené v žalobe sumou 2.165,54 €. Pre nemožnosť zistenia presného dátumu úhrad nie je možné ani vypočítat' nárok žalobcu na úroky z omeškania len z čistej istiny úveru a správne vypočítaných riadnych úrokov.

69. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalovaných v 2. a 3. rade možno zaviazat' len na zaplattenie sumy predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutým úverom a všetkými úhradami na úver, ktoré súd započítal v celom rozsahu na istinu úveru, teda súd uložil žalovaným v 2. a 3. rade povinnosť zaplatit' žalobcovi sumu 20.244,13 € (36.500 - 16.155,87 - 100) a vo zvyšku žalovanej sumy žalobu zamietol. Súd sa pri svojich úvahách vysporiadaval aj otázkou, či možno žalovaných v 2. a 3. rade vôbec zaviazat' k plneniu, vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu, na základe čoho nebolo možné verifikovat' správnosť výšky celkového žalovaného nároku, avšak prihliadol na skutočnosť, že žalovaní v 1., 2. a 3. rade mali v zmluvnom vzťahu rovnaké postavenie - postavenie dlžníkov, pričom žalovaná v 1. rade je zaviazaná k zaplatteniu sumy 20.344,13 € spolu s prísl. v tejto časti právoplatným rozsudkom zo dňa 10.11.2016 a bolo by nespravodlivé aby bola k danému plneniu zaviazaná len ona sama, vzhľadom na závery odvolacieho súdu, že žalovaní v 1. až 3. rade sú z predmetnej zmluvy o úvere zaviazaní spoločne a nerozdielne. Solidarita dlžníkov vyplýva z ustanovenia § 294 Obchodného zákonníka a je taktiež založená v čl. VI ods. 7 Obchodných podmienok ČSOB a.s. pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov účinných od 15. septembra 2011.

70. Nakoľko sa žalovaní v 2. a 3. rade sa preukázateľne dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok aj na úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v sadzbe 8,25 % ročne, ktorá neodporuje zákonným úrokom z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z., keď prvým dňom omeškania bol deň nasledujúci po zosplatnení úveru (16.7.2013), kedy bola platná sadzba 8,50 €, teda žalobca si uplatnil úrok nižší. Záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa preto riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013, a teda základná úroková sadzba ECB sa zvyšuje o 8

percentuálnych bodov (§ 10c, § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z.). Zosplatnením nevzniká nový právny vzťah, ale len zmena v splatnosti záväzku. Súd zaviazal žalovaných na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 20.344,13 € od dátumu 16.4.2014 do 09.05.2019 a zo sumy 20.244,13 € (poníženej o splátku 100 €) od 10.05.2019 do zaplatenia v zmysle žaloby, nakoľko súd nemôže prekročiť žalobný petit. V súlade s § 232 ods. 3, 4 zákona č. 160/2015 Z.z., vzhľadom na výšku súdom priznanej sumy a príjem žalovaných v 2. a 3. rade (priem. mesačná mzda žalovanej v 2. rade 696,81 € a priem. mesačná mzda žalovaného v 3. rade 971,68 €) súd povolil žalovaným v 2. a 3. rade zaplatiť dlžnú sumu v splátkach, ktorých výšku určil sumou 600 € mesačne a zároveň stanovil podmienky zročnosti tak, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého plnenia. Súd má za to, že žalobca pôsobiaci na trhu bankových úverov nebude priznaním plnenia v splátkach neprimerane zaťažovaný.

71. Súd nepriznal žalobcovi ani riadne úroky uplatnené v žalobe vo výške 5,90 % ročne (v zmysle pripustenej zmeny žaloby) zo sumy 22.656,53 € od 16.4.2014 do zaplatenia, a to z dôvodu, že žalobca nemá nárok na úroky za čas po splatnosti úveru. Podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom. Pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, ktoré majú sankčnú povahu. Z ustanovenia § 502 a 503 Obchodného zákonníka totiž vyplýva povinnosť dlžníka na základe zmluvy platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti. Uvedený právny záver potvrdil aj Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 9Co/424/2015-136 zo dňa 21.9.2016, ale taktiež aj v ods. 33 uznesenia sp. zn. 26 Co/16/2017-333, ktorým rozhodol o napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa.

72. Súd taktiež nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,25% p.a. zo sumy 4.934,40 € (úroky 2.622 € + 2.312,40 €, t.j. rozdiel medzi žalovanou a priznanou istinou) od 16.04.2014 do zaplatenia, nakoľko súd nárok v časti úrokov a zvyšnej časti žalovanej istiny žalobcovi nepriznal.

73. Súdu sa nepodarilo odstrániť rozpory v tvrdení žalovaných v 2. a 3. rade, keď uvádzali, že boli v banke iba raz, s obsahom listinných dôkazov - žiadosti o uzatvorenie zmluvy o úvere, zmluvy o úvere a dodatku č.1, ktoré boli podpisované postupne, a to i napriek vykonanému dokazovaniu po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie, avšak tento rozpor nemal vplyv na skutočnosť, ktorú strany sporu nenamietali, a to, že žalovaní listiny osobne podpísali.

74. Podľa § 255 C.s.p.

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

75. Podľa § 256 C.s.p.

(1) Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

(2) Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

76. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

77. trovách konania v prvom stupni rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 C.s.p.. Strany mali vo veci pomerný úspech, pričom úspešnejšou stranou sporu bol žalobca, ktorý mal úspech 73,78 % a žalovaní 26,22% (žalobca sa domáhal zaplatenia sumy spolu 27.573,07 €, žalovaní procesne zaviniли zastavenie konania o zaplatenie sumy 100 €) a preto mu v zásade vznikol nárok na náhradu trov konania proti žalovaným vo výške čistého úspechu 47,56% (73,78% - 26,22%). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

78. trovách odvolacieho konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 3 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania a to vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu, keďže žalobca podal odvolanie voči rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu a odvolací súd odvolaniu vyhovel len čiastočne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.